भौमोऽत्रिः। विश्वे देवाः। त्रिष्टुप्, १६-१७ अतिजगती, २० एकपदा विराट् ।

को नु वां मित्रावरुणावृतायन्दिवो वां मुद्दः पार्थिवस्य वा दे।

ऋतस्यं वा सर्दिस् त्रासीथां नो यज्ञायते वा पशुषो न वार्जान्॥ ५.०४१.०१

हे मित्रावरुणो । वाम्- युवयोः । ऋतायन्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यिमच्छन् । को हव्यं यच्छिति । दिवः-नभसः । महः- महत्याः । पार्थिवस्य- पृथिव्याः । ऋतस्य सदिस्- अन्तिरिक्षात् । दे- दात्रे । यज्ञायते- यज्ञिमच्छते । पशुषो वाजान्- गोसम्पदः । न- ददत इव । नः- अस्मान् । त्रासीथाम्-रक्षतम् ॥१॥

ते नो मित्रो वर्रुणो अर्युमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मुरुतो जुषन्त। नमोभिर्वा ये द्र्घते सुवृक्तिं स्तोमं रुद्रायं मी्ब्हुषे सुजोषाः॥ ५.०४१.०२

मित्रः- स्नेहाधिदेवता । वरुणः- ऋताधिदेवता । अर्यमा- दानाधिदेवता । इन्द्रः- ईशनाधिदेवता । ऋभुक्षाः- उरुभासमानाः । ये । नमोभिः- वन्देनैः । सुवृक्तिम्- सुष्ठ्वावर्जनम् । स्तोमम्- मन्त्रम् । रुद्राय- वेगाधिदेवताय । मीळ्हुषे- आनन्दकराय । सजोषाः- समानप्रीतयः । द्धते- धारयन्ति ते । मरुतः- प्राणविशेषाः । आयुः- प्राणाधिदेवता वायुः । नः- अस्मान् । जुषन्त- सेवन्ताम् ॥२॥

आ वां येष्ठाश्विना हुवध्ये वार्तस्य पत्मुत्रथ्यस्य पुष्टो।

उत वा दिवो असुराय मन्म प्रान्धांसीव यज्यवे भरध्वम्॥ ५.०४१.०३

वातस्य पत्मन्- प्राणस्य मार्गे। रथ्यस्य- रंहणशीलस्य। पुष्टो। येष्ठो- नियमितो। अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतो। वाम्- युवाम्। हुवध्ये- आह्वातुं प्रभवामि। दिवः- नभसः। असुराय- बलिने रुद्राय वायवे वा। यज्यवे- पूज्याय। अन्धांसीव- हव्यानीव। मन्म- मननं ध्यानम्। भरध्वम्- धारयत॥३॥

प्र सक्षणों दिव्यः कर्ण्वहोता त्रितो दिवः सजोषा वातौ अग्निः।

पूषा भर्गः प्रभृथे विश्वभौजा आजिं न जेग्मुराश्वेश्वतमाः॥ ५.०४१.०४

सक्षणः- शत्र्विभभविता। दिव्यः। कण्वहोता- मन्त्रविद्भिराहृतः। त्रितः- भूर्भुवरादित्रिषु स्थानेषु स्थितः। दिवः- सूर्यस्य। सजोषाः- सहृदयः। वातः- प्राणः। अग्निः- सत्कृतुः। पूषा- पोषकः सूर्यः। भगः- सौभाग्याधिदेवता। विश्वभोजाः- सर्वसुखकराः। आश्वश्वतमाः- शीघ्रतुरगवन्तः। आजिं न- युद्धमिव। जग्मुः- अस्मद्यज्ञमागतवन्तः॥४॥

प्र वौ र्यिं युक्ताश्वं भरध्वं राय एषेऽवसे दधीत धीः।

सुद्दोव एवैरौद्दाजस्य होता ये व एवा मरुतस्तुराणाम्॥ ५.०४१.०५

वः- यूयम्। युक्ताश्वम्- नियमितप्राणम्। रियम्- दानयोग्यधनम्। प्र- प्रकर्षेण। भरध्वम्-धारयत। रायः- सम्पदः। एषे- प्राप्तम्। अवसे- रक्षाये। धीः- चित्तधारणा। दधीत- धारयति। मरुतः- हे प्राणिवशेषाः। तुराणाम्- क्षिप्रगतीनाम्। वः- युष्माकम्। एवाः- गतयः। ये- याः सन्ति ताभिः। औशिजस्य- कामयमानस्य यजमानस्य। होता- देवाह्वाता अग्निः। सुशेवः- सुखी भवतु॥५॥

प्र वो वायुं रेथयुजं कृणुध्वं प्र देवं विप्रं पिनतारमकैः।

इषुध्यवं ऋतसापः पुरंधीर्वस्वीर्नो अत्र पत्नीरा धिये धुः॥ ५.०४१.०६

वः- यूयम्। देवम्- द्योतनशीलम्। विप्रम्- मेधाविनम्। अर्कैः- मन्त्रेः। पिनतारम्- स्तव्यम्। वायुम्- प्राणाधिदेवतम्। रथयुजम्- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकवाहनसम्बद्धम्। कृणुध्वम्- कुरुत। इषुध्यवः- अभिगन्त्रयः। ऋतसापः- ऋतस्पिर्शन्यः। पुरन्धीः- प्रभूतधारणावत्यः। वस्वीः- लक्ष्मीकर्यः। नः- अस्माकम्। पत्नीः- जायाः। अत्र- अस्मिन् देवयजनदेशे। धिये- चित्तधारणाये। आ धुः- अनुकूला अभवन्॥६॥

उप व एषे वन्दोभिः शूषैः प्र यह्वी दिवश्चितयद्भिर्कैः।

उषासानक्ता विदुषीव विश्वमा हो वहतो मत्यीय युज्ञम्॥ ५.०४१.०७

वन्दोभिः- नमस्काराहैं:। शूषैः- सुखकरैः। दिवः- चिदाकाशात्। चितयद्भिः- प्रज्ञापकैः। अर्कैः-मन्त्रेः। यही- महत्यो। उप प्र एषे- हव्यं प्रापयामि। ईषिः प्रापणकर्मा। उषसानक्ता-दिवारात्राधिदेवते। दिवा दैवीप्रज्ञा। रात्रिर्मनुष्यप्रज्ञा। विदुषी- ज्ञानसम्पन्ने। मर्त्याय- यजमानाय। विश्वम्- सर्वम्। यज्ञम्। आवहतः॥७॥

अभि वौ अर्चे पोष्यावतो नृन्वास्तोष्पतिं त्वष्टारं रराणः।

धन्यां सुजोषां धिषणाः नमोभिर्वनस्पतींरोषधी राय एषे॥ ५.०४१.०८

रायः- सम्पदः। एषे- प्राप्तम्। पोष्यावतः- पोषकान्देवान्। नृन्। वः- युष्मान्। अभि-आभिमुख्येन। अर्चे- पूजयामि। रराणः- रममाणः। वास्तोष्पतिं त्वष्टारम्- तनूकर्तारं शिल्पाधिदेवतं पूजये। नमोभिः- नमस्कारेः। सजोषाः- समानप्रीतिः। धन्या- सौभाग्यवती। धिषणा- धीः। वनस्पतीन्। ओषधीश्च पूजये॥८॥

तुजे नुस्तने पर्वताः सन्तु स्वैतवो ये वसवो न वीराः।

पनित आस्यो येजतः सद् नो वधीनः शंसं नयी अभिष्टौ॥ ५.०४१.०९

तने- विस्तृते। नः- अस्माकम्। तुजे- दाने। ये। वसवः- सम्पद्धन्तः। वीराः। न- इव भवन्ति ते। स्वैतवः- शोभनगतयः। पर्वताः- स्थैर्यप्रतीकगिरयो मेघा वा। सन्तु- भवन्तु। पनितः- स्तुतः। आह्यः- आप्तितकारीति वैदिककोशः। यजतः- पूज्यः। नर्यः- नरिहतः सविता। सदा- सततम्। नः- अस्माकम्। शंसम्- मन्त्रम्। अभिष्टौ- सदेषणे। वर्धात्- वर्धयेत्॥९॥

वृष्णो अस्तोषि भूम्यस्य गर्भं त्रितो नपतिमुपां सुवृक्ति।

गृणीते अग्निरेतरी न शुषैः शोचिष्केशो नि रिणाति वना ॥ ५.०४१.१०

वृष्णः- वर्षकस्य । भूम्यस्य- भौमस्य । गर्भं- गर्भस्थम् । अग्निगर्भेयं पृथिवीति ब्राह्मणम् । अपाम्-मूलशक्तिधाराणाम् । नपातम्- वत्समिन्नम् । सुवृक्ति- सुष्ठ्वावर्जनेन स्तोत्रेण । त्रितः- भूमिकात्रयस्थः सन्। अस्तोषि- स्तोमि। अग्निः- सत्कतुः पावकः। एतरि- गन्तरि प्रपन्ने मिय। शूषेः- स्वशक्तिभूतैः रिश्मिभः। न । गृणीते- गरणं करोति। न क्रुध्यति। शोचिष्केशः- प्रकाशज्वालः। वना- वनानि भौमभोगैकमूलभावनानि। न रिणाति- न त्यजित। दहृत्येव॥१०॥

कथा महे रुद्रियाय ब्रवाम कद्राये चिकितुषे भगाय।

आपु ओषधीरुत नौऽवन्तु द्यौर्वनां गिरयौ वृक्षकेशाः॥ ५.०४१.११

कथा- कथम्। महे- महते। रुद्रियाय- रुद्रजाय मरुद्गणाय। ब्रवाम- वदामः। कत्- किम्। राये-सम्पद्र्थम्। चिकितुषे- विदुषे। भगाय- सौभाग्याधिदैवताय वदामः। आपः- जीवोदकानि। ओषधीः- ओषधयः। उत- अपि च। द्योः- नभः। वना- वनानि। वृक्षकेशाः- तर्वाच्छादिताः। गिरयः- पर्वताः। नः- अस्मान्। अवन्तु- रक्षन्तु॥११॥

शृणोतुं न ऊर्जां पतिर्गिरः स नभुस्तरीयाँ इषिरः परिज्मा।

शृण्वन्त्वापः पुरो न शुभ्राः परि सुचौ बबृह्यणस्याद्रैः॥ ५.०४१.१२

ऊर्जां पितः- प्राणाधिदेवता वायुः । नभस्तरीयान्- अन्तरिक्षचरः । इषिरः- सदेषणायुक्तः । पिरज्मा- पिरतो गन्ता । नः- अस्माकम् । गिरः- मन्त्रान् । शृणोतु । बबृहाणस्य- वर्धमानात् । अद्रेः- मेघात्पर्वताद्वा । पिर- पिरतः । स्नुचः- स्नवन्त्यः । पुरः- प्रत्यक्षतः । न- सम्प्रति । शुभ्राः- शुद्धाः । आपः । शृण्वन्तु ॥१२ ॥

विदा चिन्नु महान्तो ये व एवा बर्वाम दस्मा वार्यं दर्धानाः। वर्यश्चन सुभ्वरं आवे यन्ति क्षुभा मर्तमनुयतं वधस्नैः॥ ५.०४१.१३

ये। महान्तः- महात्मानः। दस्माः- दर्शनीयाः। तान्। वः- युष्मान्। एवाः- प्रपन्ना वयम्। वार्य-वरणीयं हत्यम्। दधानाः- धारयन्तः। ब्रवाम- मन्त्रं ब्रूमः। विद्- जानीथ। क्षुभा- क्षोभकेण। अनुयतम्- अभिगन्तारम्। मर्तं- मर्त्यम्। वधस्त्रेः- प्रहरणेः प्रहरन्तः। वयश्चन- आगन्तारश्चेते। सुभ्वः- सुष्ठ भवन्तः। आ- आभिमुख्येन। अव यन्ति- सरन्ति॥१३॥

आ दैव्यानि पार्थिवानि जन्मापश्चाच्छा सुमेखाय वोचम्।

वर्धन्तां द्यावो गिरश्चन्द्राम्रो उदा वर्धन्तामभिषाता अणीः॥ ५.०४१.१४

अपः- जीवोदकानि । च । अच्छ- अभिलक्ष्य । सुमखाय- शोभनयज्ञाय । दैव्यानि- दिव्यानि । पार्थिवानि- भोमानि । जन्म- जन्मानि । आ- आभिमुख्येन । वोचम्- वदामः । द्यावः- चिदाकाशजाः । चन्द्राग्राः- आह्वादकराः । गिरः- मन्त्राः । वर्धन्ताम्- एधन्ताम् । अभिषाताः- सम्भक्ताः । अर्णाः- नद्यः । उदा- उदकेन । वर्धन्ताम् ॥१४ ॥

पुदेपदे मे जिर्मा नि घोयि वर्ष्त्री वा शका या पायुभिश्च।

सिषेक्त माता मही रसा नः स्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्तं ऋजुवनिः॥ ५.०४१.१५

या। पायुभिः- रक्षाशक्तिभिः। च। शका- शक्ता। वरूत्री- उत्तमा सा। पदेपदे। मे- मम। जिरमा- स्तुतिर्देविवषया। नि धायि- स्थापिता। नः- अस्माकम्। रसा- सारभूता। मही- महती। माता- जननी। ऋजुहस्ताजुविनः- अवितथवरप्रदात्री। स्मत् सूरिभिः- प्रशस्तविद्वद्भिः। नः- अस्मान्। सिषक्तु- सेवताम्॥१५॥

कथा दिशेम नर्मसा सुदानूनेवया मुरुतो अच्छोक्तौ प्रश्रवसो मुरुतो अच्छोक्तौ। मा नोऽहिर्बुध्र्यो रि्षे घादस्माकं भूदुपमातिविनः॥ ५.०४१.१६

कथा- कथम्। नमसा- वन्दनेन। सुदानून्- शोभनदानान्। मरुतः- वायून् प्राणिवशेषान्। अच्छोक्तौ- आभिमुख्यवचने सित। प्रश्रवसः- प्रकर्षश्रुतियुक्तान्। दाशेम- परिचरेम। नः- अस्मान्। अहिर्बुध्न्यः- अहीनमूलो रुद्रः। रिषे- हिंसाये। मा। धात्- ददातु। उपमातिविनः- शत्रुहन्ता। अस्माकम्। भृत्- भवतु॥१६॥

इति चिन्नु प्रजाये पशुमत्ये देवासो वनते मर्त्यो व आ देवासो वनते मर्त्यो वः। अत्रो शिवां तन्वो धासिमस्या जरां चिन्मे निर्ऋतिर्जग्रसीत॥ ५.०४१.१७ इति- एवम् । चित्- एव । नु- क्षिप्रम् । पशुमत्यै- पशुयुक्ताये । प्रजाये- धर्मसन्तत्ये । देवासः-देवान् । वः- युष्मान् । मर्त्यः- मनुष्यः । वनते- भजते । अत्र । अस्याः- एतस्य । तन्वः- देहस्य । शिवाम्- क्षेमकरम् । धासिम्- अन्नं यच्छतु । निर्ऋतिः । मे- मम । जराम्- जीर्णत्त्वम् । जग्रसीत-ग्रसतु ॥१७ ॥

तां वौ देवाः सुमृतिमूर्जयन्तीिमषेमश्याम वसवः शसा गोः।

सा नेः सुदानुर्मृळयेन्ती देवी प्रति द्रवेन्ती सुविताये गम्याः॥ ५.०४१.१८

वसवः- शरण्यभूताः। देवाः- हे देवताः। वः- युष्माकम्। गोः- चिद्रश्मेः। शसा- स्तुत्या। अर्ज्यन्तीम्- प्राणकरीम्। सुमितम्- शोभनमितम्। इषम्- सदेषणाम्। अश्याम- अनुभवेम। नः- अस्मान्। प्रति। सा। सुदानुः- शोभनदाना। मृळयन्ती- सुखकरी। देवी- द्योतनशीला। द्रवन्ती- सरन्ती। सुविताय- सुखाय। गम्याः- अभिगच्छेत्॥१८॥

अभि न इळा यूथस्य माता स्मन्नदीभिरुर्वशी वा गृणातु।

उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणानाभ्यूर्ण्याना प्रभृथस्यायोः॥ ५.०४१.१९

नः- अस्मान्। यूथस्य- गणस्य। माता- जननी। इळा- वाक्। अभि गृणातु। नदीभिः- स्वप्रणालीभिः। ऊर्वशी- उरु व्याप्ता सुखानुभूतिः मूलशक्तिधारामयी वा। स्मत्- प्राशस्त्यम्। गृणातु। बृहद्दिवा- महादीप्तिः। उर्वशी- उरु व्याप्ता मूलशक्तिधाराजसुखानुभूतिः। प्रभृथस्य- प्रभरणवतः। आयोः- मनुष्यस्य। अभ्यूण्वांना- आच्छादयन्ती। गृणाना भवतु॥१९॥

सिषंकु न ऊर्जुव्यस्य पृष्टेः॥ ५.०४१.२०

ऊर्जव्यस्य पुष्टेः- प्राणबलपुष्ट्यर्थम् । नः- अस्मान् । सिषक्तु- सेवताम् ॥२० ॥